

Preussen ingenlunde noget Monster, I Preussen er der en meget talrig Embedsstand, en Embedsstand, hvis Talrighed langt overgaar, hvad man her i Landet kjender, thi det hører med til hele Preussens Statsystem, at der regjeres og forvaltes til de alleryderste og fineste Grene af Blodsystemet i Staten. Mangfoldige Ting, som vi selv hos os i vort „hureaukratiske“ Land ansee for ligefrem hen hørende til Selvstyrelsen, regjeres og administreres i Preussen af Embedsmænd, og Følgen heraf er, at der over Preussen er udbredt en Uendelighed af lavt lønede Embedsmænd, for hvem Kampen for det daglige Udkomme spiller en saadan Rolle, at Embedsstanden der er bleven i høj Grad demoraliseret og kan ledes og træffes ganske saaledes, som enhver Landraad eller Departementsraad eller Minister vil have det; i Preussen spiller Embedsstanden virkelig ikke en saadan hæderlig Rolle i Samfundet, at der er Grund til at see hen til dette Land som skiftet til at afgive et Exempel paa, hvorledes vi skulle ordne vore Forhold. Hvad Belgien angaar, tvivler jeg paa, at man vil kunne opstille den Paastand, at Embedsmændene der ere lavere lønede end vore; noget Andet er, at man maaskee kan finde, at i Belgien Selvstyrelsen fra gammel Tid har et større Omraade, og at Forretninger, som vi hos os henregne under Statstjenesten, der besørjes i Communen af Folk, som Communen, ikke Staten, lønner. En anden Ting er det ogsaa, at maaskee i Belgien endee lavere Embedsgjerning besørjes af Folk, der ikke ere saa høit oppe paa den administrative Stige, som vi ere vant til at see; jeg troer f. Ex., at det belgiske Soldvæsen bestaar for en meget væsentlig Deel af Soldater og Underofficerer, der svare til og udføre omtrent samme Function som hos os Soldassistenter. I den Henseende kan det ærede Medlem have Ret, men ellers brister ogsaa der Sammenligningen. Hvad Frankrig angaar, saa veed jeg virkelig ikke, hvorpaa den Paastand støttes, at Embedsstanden der er lavere lønnet end her, men jeg veed i alt Fald, at i Frankrig, og jeg kan tilføie, ogsaa i adskillige af de Lande, der tidligere ere nævnte, findes der ved Siden af de lavt og almindelig lønede Embeder et ikke

ganske ringe Antal af høit lønede Poster. Der er meget store Lodder at vinde i Embeds-lotteriet i Frankrig; det kan vel raade noget Bod paa, at de almindelige Lodder falde noget knapt, at der er noget Stort at arbeide sig op til paa de høiere Trin. Det er ingenlunde en Sjeldenhed i Frankrig, at høiere Embedsmænd kunne samle sig Formuer, og de Cumulationer, der kunne finde Sted af Embedsindtægter i Frankrig — hvad der jo er tilstrækkelig bekjendt — ere saa store, at de Summer, som derved komme ud, langt, meget langt overstige vore Forestillinger om, hvad der overhovedet kan gives i Løn. Hvad er derimod, for at blive i Billedet, de store Lodder i vort Lotteri? Den høieste Løn, hvortil der kan stiges i almindelige Embeder, er 3,000 til 3,500 Rd., og min ærede radicale Forgænger (Rosenkrantz) har endog gjentagne Gange gjort Paastand paa, at ingenjomhelst Embedsløn bør overstige 3,000 Rd. Det er altsaa hans Forestilling om, hvad der bør være det høieste Lod hertilands. Vi vide, at vore danske Ministre have en Gage af 6,000 Rd. Der har man et Udtryk for, hvortil der kan stiges i den administrative Carriere, hvorfra vi dog hidtil for Storstedelen have maattet hente vore Ministre! Det er Høidepunktet for danske Embedsindtægter! — Denne Betragtning maa ikke udelukkes ved en Undersøgelse af, hvorvidt vore Lønninger i det Hele taget ere høie eller lave. Der kommer noget Andet til, og det er det, at de faste Summer, der medgaae til Embedsmændenes Lønning, af Mange blive betragtede i et høit urigtigt Lys. Den, der lever i en praktisk privat Virksomhed, og hvis Indtægter afhænge af Conjunctionerne, saa at de i eet Aar kunne være smaa, et andet store, et tredje middelstore — han seer hen paa en fast aarlig Indtægt som et stort Gode og sætter ofte sin Opmærksomhed saa udelukkende paa Indtægtens faste Charakter, at han glemmer selve Summerens Størrelse, og det fører mangen en privat Næringsdrivende til bittere Kluffer; mangen en Mand, der har det knapt med sit Haandværk eller sin Handel, søger ivrig at komme ind i en Stilling, hvis faste Løn blænder ham, og naar han saa har opnaaet